

Sag C-671/23**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indgivelse:**

13. november 2023

Forelæggende ret:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)

Afgørelse af:

8. november 2023

Sagsøger i første instans:

M

Sagsøgte i første instans:

Lietuvos Bankas

Hovedsagens genstand

Twisten i hovedsagen omhandler annullation af en afgørelse, der blev truffet af finansmarkedstilsynet ved Lietuvos Bankas (Litauens centralbank), og afgørelsen om iværksættelse af foranstaltninger.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkning af artikel 59 i direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, artikel 267, stk. 3, TEUF.

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 59 i direktiv 2015/849 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for national lovgivning, hvorefter hver overtrædelse, såfremt den kompetente nationale myndighed i forbindelse med én enkelt kontrol konstaterer, at der er sket en række overtrædelser af forskellige krav i artikel 59, stk. 1, litra a)-

d), i direktiv 2015/849, anses for at udgøre en særskilt systematisk overtrædelse, og hver af disse overtrædelser er genstand for en særskilt bøde under hensyntagen til det maksimale bødeniveau, som er fastsat i den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2015/849?

2. Skal artikel 59 i direktiv 2015/849 fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for national lovgivning, der fastlægger, at hver overtrædelse, såfremt den kompetente nationale myndighed konstaterer, at der er begået en række overtrædelser af de samme krav i artikel 59, stk. 1, litra a)-d), i direktiv 2015/849 i forbindelse med én enkelt kontrol, anses for at udgøre en særskilt systematisk overtrædelse, og hver af disse overtrædelser er genstand for en særskilt bøde under hensyntagen til det maksimale bødeniveau, der er fastsat i den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2015/849?

3. Såfremt mindst et af de ovennævnte spørgsmål bekræftes, hvilke kriterier skal der da tages i betragtning i forbindelse med fastlæggelsen af, hvorvidt en overtrædelse i henhold til artikel 59 i direktiv 2015/849 er systematisk?

Anførte EU-retlige forskrifter og anført praksis fra Domstolen

59. betragtning til og artikel 5 og 59 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT 2015, L 141, s. 73) (herefter »direktiv 2015/849«).

Dom af 24. oktober 2013, Kommissionen mod Italien (C-151/12, EU:C:2013:690, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis).

Dom af 14. februar 2012, Flachglas Torgau (C-204/09, EU:C:2012:71, præmis 60).

Dom af 30. april 2019, Italien mod Rådet (Kvote for sværdfisk i Middelhavet) (C-611/17, EU:C:2019:332, præmis 111).

Dom af 26. marts 2020, ERG m.fl., C-496/18 og C-497/18, (EU:C:2020:240, præmis 93 og den deri nævnte retspraksis).

Dom af 12. maj 2022, U.I. (Indirekte toldrepræsentant) (C-714/20, EU:C:2022:374, præmis 59-61).

Anførte nationale forskrifter

Artikel 2, stk. 7, artikel 9, stk. 1, 13, 14, 16, og 17, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1, nr. 4, og artikel 11, stk. 3, artikel 14, stk. 1, nr. 4, artikel 14, stk. 3, nr. 2 og 3, artikel 14, stk. 5, artikel 16, stk. 2, artikel 22, stk. 1 og 2, artikel 29, stk. 1, nr. 2-4, og 8-10, artikel 29, stk. 2, artikel 29, stk. 3, nr. 4, og artikel 29, stk. 7, artikel 34 og artikel 39, stk. 1, nr. 2, i Republikken Litauens lov om forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (i den version, der blev ændret ved lov nr. XIII-1440 af 30. juni 2018, herefter »hvidvaskloven«).

Republikken Litauens lov om Litauens centralbank (som ændret ved lov nr. XIII-1854 af 20. december 2018, herefter »lov om Litauens centralbank«), artikel 43, stk. 3, nr. 7-10.

Punkt 18.1 i procedureregler for beregningen af bøder, der er godkendt ved af bestyrelsen for Litauens centralbanks beslutning nr. 03-126 af 10. juli 2018 (herefter »procedurereglerne«).

Punkt 4, 30, 31.3.4 og 33 i instrukser til deltagerne på det finansielle marked til forebyggelse af hvidvask af penge og/eller finansiering af terrorisme, som godkendt ved bestyrelsen for Litauens centralbanks beslutning nr. 03-17 af 12. februar 2015 (oprindelig version, herefter »instrukserne«).

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Afgørelsen »Anvendelsen af en sanktion for så vidt angår M« (herefter »den anfægtede afgørelse«), der blev truffet 13. november 2020 af direktøren for finansmarkedstilsynet ved Litauens centralbank, fastslår, at sagsøgeren M (herefter »sagsøgeren«), som er et institut for elektroniske penge, begik otte overtrædelser af hvidvaskloven og instrukserne. Den periode, der er genstand for prøvelsen, er den 1. april 2019 til den 31. marts 2020.
- 2 Det blev fastslået, at sagsøgeren i løbet af den periode, der er genstand for prøvelsen, ikke etablerede en procedure til vurdering af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme for så vidt angår samtlige dets aktiviteter og ikke udførte en vurdering af risiko for hvidvask af penge og finansiering af terror for så vidt angår samtlige af dets aktiviteter, og at de procedurer for vurdering af kunderisici, der var fastlagt og indført af sagsøgeren, ikke gjorde det muligt at foretage en korrekt klassificering af kunder i risikogrupper, og at sagsøgeren følgelig overtrådte kravene i hvidvasklovens artikel 29, stk. 1, nr. 2, artikel 29, stk. 3, nr. 4, og artikel 29, stk. 7, og i instruksernes punkt 4 og 30 (overtrædelse 1).
- 3 Sagsøgerens identifikation af dets kunder på afstand var behæftet med afgørende fejl, ligesom sagsøgeren foretog en urigtig identifikation for så vidt angår visse kunder, der var fysiske personer, og sagsøgeren overtrådte følgelig kravene i

hvidvasklovens artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 11, stk. 1, nr. 4, og artikel 11, stk. 3 (overtrædelse 2).

- 4 Det blev fastslået, at sagsøgeren undlod at sikre en korrekt anvendelse af skærpet kundeidentifikation for højrisikokunder og følgelig tilsidesatte kravene i hvidvasklovens artikel 14, stk. 1, nr. 4 og 5. Det blev ikke på forhånd godkendt af den øverste ledelse, at sagsøgeren indgik et forretningsforhold med en politisk eksponeret person, ligesom sagsøgeren tog ikke egnede skridt til at identificere kilden for aktiverne og de midler, der var involveret i forretningsforholdet eller transaktionen, og sagsøgeren tilsidesatte følgelig kravene i hvidvasklovens artikel 14, stk. 3, nr. 2 og 3 (overtrædelse 3).
- 5 Sagsøgerens procedurer for identifikation af kunder og efterprøvelse af deres identitet sikrede ikke, at formålet og karakteren af kundernes forretningsforhold var klart og begribeligt i samtlige situationer, og sagsøgeren opfyldte ikke altid i tilstrækkelig grad sin forpligtelse til at forstå karakteren af kundens virksomhed som en juridisk person og tilsidesatte følgelig kravene i hvidvasklovens artikel 9, stk. 13 og 14 (overtrædelse 4).
- 6 Det blev fastslået, at sagsøgeren undlod at foretage en korrekt opdatering af oplysninger om kunden og identifikation af begunstigede i den periode, der var genstand for prøvelsen, og følgelig tilsidesatte hvidvasklovens artikel 9, stk. 17, og artikel 29, stk. 1, nr. 8, og instruksernes punkt 3 (overtrædelse 5).
- 7 Det blev bemærket, at sagsøgeren undlod at sikre sig, at de transaktioner, der blev foretaget i løbet af forretningsforholdet, var i overensstemmelse med kundens forretnings- og risikoprofil. Idet der ikke var blevet foretaget en tilbundsående analyse af kundens transaktioner og betalingsoperationer, havde sagsøgeren ikke den fornødne viden om kundens adfærd til at kunne foretage en korrekt identificering af mistænkelige transaktioner og operationer, og sagsøgeren tilsidesatte følgelig kravet i hvidvasklovens artikel 9, stk. 16. De foranstaltninger, der blev iværksat af sagsøgeren med henblik på at overvåge kundeforholdet og transaktioner, var utilstrækkelige i forhold til risikostyringen vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og sagsøgeren tilsidesatte følgelig hvidvasklovens artikel 29, stk. 1, nr. 3, og artikel 16, stk. 2 (overtrædelse 6).
- 8 Sagsøgerens interne kontroller og procedurer sikrede ikke, at der i alle tilfælde blev foretaget en korrekt gennemførelse af kravene for internationale økonomiske sanktioner og restriktive foranstaltninger, og sagsøgeren tilsidesatte følgelig kravene i hvidvasklovens artikel 29, stk. 1, nr. 4, og instruksernes punkt 31.3.4 (overtrædelse 7).
- 9 Det blev fastslået, at sagsøgeren i løbet af den periode, der var genstand for prøvelsen, ikke havde udpeget et bestyrelsesmedlem med ansvar for gennemførelsen af de foranstaltninger til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der var fastsat i hvidvaskloven, og følgelig tilsidesatte kravet i hvidvasklovens artikel 22, stk. 1. Sagsøgerens interne kontrol for så vidt

angår risikostyring vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme var ikke tilstrækkelig effektiv, ligesom sagsøgeren ikke havde tiltrækkelige personaleressourcer og ikke foretog en korrekt kontrol af procedurerne knyttet til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og som følge af konstaterede mangler i forbindelse med tilrettelæggelsen af sagsøgerens uddannelse af sit personale var det personale, der skulle implementere foranstaltningerne til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, ikke tilstrækkeligt informeret om betydningen af kravene til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme eller deres roller og ansvar, hvilket førte til en tilsidesættelse af hvidvasklovens artikel 22, stk. 2, og artikel 29, stk. 1, nr. 9 og 10 (overtrædelse 8).

- 10 Sagsøgte, Litauens centralbank (herefter »sagsøgte«), pålagde sagsøgeren otte bøder for de konstaterede overtrædelser (55 000 EUR for hver af overtrædelserne 1-3, 6 og 7, 35 000 EUR for hver af overtrædelserne 4 og 5, og 25 000 EUR for overtrædelse 8).
- 11 Sagsøgte fastsatte bødernes størrelse på grundlag af i) bestemmelserne i artikel 43, stk. 3, nr. 10, i lov om Litauens centralbank, og ii) procedurereglerne. Den var af den opfattelse, at der for så vidt angår overtrædelserne 1-7 var tale om alvorlige og systematiske overtrædelser. Sagsøgte fastsatte hver bøde i overensstemmelse med det maksimale bødeniveau, der var fastsat i lov om Litauens centralbank (5 100 000 EUR, idet 10% af instituttets årlige bruttoomsætning udgjorde mindre end 5 100 000 EUR). For så vidt angår hver af overtrædelserne 1, 2, 3, 6 og 7, som blev anset for at være alvorlige, fastsatte sagsøgte grundbeløbene for bøderne til 30% af den maksimale bødestørrelse, og for så vidt angår hver af overtrædelserne 4, 5 og 8, der blev anset for at være mindre alvorlige, fastsatte sagsøgte grundbeløbet for bøden til 20% af det maksimale bødestørrelse. Sagsøgte nedsatte disse grundbeløb for bøden under hensyntagen til, at de var uforholdsmæssige høje i forhold til sagsøgerens bruttofortjeneste, og at lavere bøder ligeledes ville være effektive i forbindelse med forebyggelsen af overtrædelser.
- 12 Sagsøgeren indledte en retssag for så vidt angår den anfægtede afgørelse ved retten i første instans. Retten i første instans gav ved dom af 21. september 2021 sagsøgeren delvist medhold og nedsatte bøden til 200 000 EUR, men tog ikke sagsøgerens argument om, at det i sagen skulle fastslås, at der forelå én enkelt systematisk overtrædelse af hvidvaskloven, til følge.
- 13 Sagsøgeren appellerede dernæst dommen fra retten i første instans, idet det i) nedlagde påstand om frifindelse for så vidt angår den del af dommen fra retten i første instans, der ikke gav sagsøgeren medhold, og ii) anmodede om, at sagsøgerens argumenter i retssagen i første instans blev taget til følge. Sagsøgte nedlagde under appelsagen påstand om i) ophævelse af dommen fra retten i første instans og ii) frifindelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 14 Det er sagsøgerens opfattelse, at overtrædelser i henhold til hvidvasklovens artikel 34 enten klassificeres som alvorlige eller systematiske. I tilfælde af flere alvorlige overtrædelser bør det ifølge sagsøgeren fastslås, at der foreligger én enkelt systematisk overtrædelse af loven, for hvilken der alene kan pålægges én bøde, hvis maksimale beløb er fastsat i loven for så vidt angår systematiske overtrædelser (hvidvasklovens artikel 39, stk. 1, nr. 2). Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at manglende overholdelse af en række krav (eksempelvis kravene til identifikation af kunden og den begunstigede, der er fastsat i hvidvasklovens artikel 9-15) i henhold til en ordlydsfortolkning af hvidvasklovens artikel 34 skal anses for at udgøre én enkelt alvorlig overtrædelse. Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at den anfægtede afgørelse, hvorved der blev pålagt en række bøder var i strid med *ne bis in idem*-princippet. Idet overtrædelsen ikke blev klassificeret som én enkelt systematisk overtrædelse, blev der pålagt en række bøder for så vidt angår overtrædelser af tilsvarende krav i den samme bestemmelse.
- 15 Sagsøgte har med henvisning til hvidvasklovens artikel 39, stk. 1, nr. 2 anført, at der kan pålægges et finansieringsinstitut en bøde for så vidt angår mindst én alvorlig overtrædelse af hvidvaskloven, men at der for så vidt angår systematiske overtrædelser ikke gælder en tilsvarende bestemmelse, og en overtrædelse følgelig kun anses for at være systematisk, når der er blevet begået yderligere overtrædelser af hvidvaskloven, således som fastsat i artikel 34, stk. 2. Sagsøgte har bemærket, at bestemmelserne i direktiv 2015/849 havde til hensigt at styrke kravene til forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme med henblik på at minimere risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i Den Europæiske Union og de skadelige virkninger heraf på økonomien og det finansielle system. Ifølge sagsøgte vil behandlingen af en række alvorlige overtrædelser af reglerne om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme som én enkelt alvorlig overtrædelse eller som én enkelt systematisk overtrædelse i princippet være i strid med disse formål med direktiv 2015/849. Ifølge sagsøgte vil det dernæst være fordelagtigt for det finansieringsinstitut, der har begået en række overtrædelser af reglerne om hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, at få dem behandlet som systematiske og underlagt én enkelt sanktion for så vidt angår disse overtrædelser. Sagsøgte har ligeledes gjort gældende, at såfremt man behandler en række forskellige overtrædelser som én enkelt overtrædelse, ville det gøre det umuligt at individualisere sanktionen, og at denne undladelse af at individualisere den pålagte bøde for så vidt angår hver overtrædelse (uden at tage hensyn til hver overtrædelses varighed og alvor samt andre omstændigheder forbundet hermed, og uden at angive en specifik bøde) ville betyde, at der ikke ville kunne fremføres et effektivt forsvar.

Kort fremstilling af begrundelserne for forelæggelsen

- 16 Den forelæggende ret fremhæver, at i henhold til bestemmelserne i artikel 59, stk. 1, artikel 59, stk. 2, litra e), og artikel 59, stk. 3, litra a), i direktiv 2015/849

kan der maksimalt pålægges finansieringsinstitutter administrative bøder på mindst 5 000 000 EUR eller 10% af den samlede årlige omstætning i tilfælde af alvorlige, gentagne eller systematiske overtrædelser eller en kombination deraf af de krav, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, litra a)-d).

- 17 Hvidvasklovens artikel 39, stk. 1, nr. 2, bestemmer, at Litauens centralbank kan pålægge et finansieringsinstitut en bøde på 2 000-5 100 000 EUR (såfremt 10% af den årlige bruttoomsætning ligger under 5 100 000 EUR) for overtrædelser hvidvaskloven, såfremt finansieringsinstituttet systematisk overtræder denne lov eller begår én enkel og alvorlig overtrædelse af denne lov, eller overtræder loven gentagne gange inden for en periode på ét år fra den dato, hvor der er blevet pålagt en sanktion for overtrædelsen af lovgivningen. Det skal bemærkes, at ordlyden af denne bestemmelse, der lyder »såfremt et finansieringsinstitut [...] systematisk overtræder denne lov eller begår én enkelt alvorlig overtrædelse af denne lov« afviger fra ordlyden af artikel 59, stk. 1, i direktiv 2015/849, der henviser til »forpligtede enheders overtrædelse [...], når denne overtrædelse er alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombination heraf«, idet hvidvasklovens artikel 39, stk. 1, nr. 2, henviser til »én enkelt alvorlig overtrædelse af denne lov«. Spørgsmålet opstår følgelig, hvorvidt hvidvasklovens artikel 39, stk. 1, nr. 2, i den foreliggende sag gennemfører artikel 59 i direktiv 2015/849 korrekt, og hvorvidt sagsøgte fortolkning af hvidvasklovens artikel 39, stk. 1, nr. 2, er i overensstemmelse med artikel 59 i direktiv 2015/849.
- 18 Den forelæggende ret bemærker, at artikel 59, stk. 1, i direktiv 2015/849 nævner situationer, hvor der sker alvorlige overtrædelser af de krav, der er fastsat i punkt a)-d), og at hvidvasklovens artikel 34, stk. 1, nr. 1-3, definerer en alvorlig overtrædelse som en overtrædelse af bestemmelserne i hvidvaskloven, der bl.a. gennemfører de krav, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, litra a)-d), i direktiv 2015/849, uden at præcisere nogle andre kvalitative eller kvantitative elementer af disse overtrædelser, samt at hvidvasklovens artikel 34, stk. 1, nr. 4, definerer en alvorlig overtrædelse som en situation, hvor et finansieringsinstitut ikke har indført de interne kontrolprocedurer, der nævnes i lovens artikel 29.
- 19 Den forelæggende ret bemærker, at ordlyden af hvidvasklovens artikel 34, stk. 2, nr. 2, der bestemmer, at »såfremt det fastslås, at der foreligger overtrædelser, der omfatter en række krav på samme tid [...]« efter dens opfattelse fører til, at det med henblik på at fastslå, at der foreligger en systematisk overtrædelse i overensstemmelse med denne bestemmelse, er nødvendigt at fastslå at mere end ét af de krav, der er fastlagt i denne bestemmelse, er blevet overtrådt. Artikel 59, stk. 1, i direktiv 2015/849 synes imidlertid ikke at kræve, at det med henblik på at fastslå, at der er tale om en systematisk overtrædelse, nødvendigvis skal fastslås, at der er tale om en overtrædelse af række krav som i hvidvasklovens artikel 34, stk. 2, nr. 2. Den nationale ret bemærker, at der i den foreliggende sag blev konstateret i) overtrædelser af en række forskellige krav og ii) gentagne overtrædelser af en række krav i henhold til hvidvasklovens artikel 34, stk. 2, nr. 2, som af sagsøgte blev behandlet som separate systematiske overtrædelser, der var genstand for særskilte bøder.

- 20 Den forelæggende ret anfører, at der ved den anfægtede afgørelse blev konstateret overtrædelser af bestemmelserne i hvidvaskloven, der gennemfører forskellige bestemmelser i direktiv 2015/849. Ved fastlæggelsen af overtrædelse 3 blev der eksempelvis konstateret overtrædelser af bl.a. hvidvasklovens artikel 14, stk. 3, nr. 2 og 3, der gennemfører de relevante bestemmelser i artikel 20 i direktiv 2015/849. For så vidt angår overtrædelse 4 blev der konstateret overtrædelser af hvidvasklovens artikel 9, stk. 13 og 14, der gennemfører artikel 13, stk. 1, litra b) og c), i direktiv 2015/849. Ved fastlæggelsen af overtrædelse 6 blev det bl.a. konstateret, at der var sket en overtrædelse for så vidt angår hvidvasklovens artikel 16, stk. 2, der gennemfører artikel 33, 34 og 35 i direktiv 2015/849.
- 21 Den nationale ret bemærker, at ordlyden af direktiv 2015/849 ikke indeholder en nærmere definition af en systematisk eller alvorlig overtrædelse, og at artikel 5 i direktiv 2015/849 bestemmer, at »[m]edlemsstaterne [...] på det område, der er omfattet af dette direktiv, [kan] vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme under overholdelse af EU-retten«. Artikel 59, stk. 4, i direktiv 2015/849 bestemmer endvidere, at »[m]edlemsstaterne kan give kompetente myndigheder beføjelse til at pålægge yderligere typer administrative sanktioner ud over dem, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-d), eller til at pålægge administrative bøder, der overstiger de beløb, der er omhandlet i stk. 2, litra e), og i stk. 3«. Der tilkommer således medlemsstaterne et vist skøn til at vedtage strengere bestemmelser inden for de rammer, der er fastsat i EU-retten. Det er imidlertid tvivlsomt, hvorvidt disse bestemmelser i direktiv 2015/849 kan fortolkes således, at de tillægger medlemsstater et skøn for så vidt angår vedtagelsen af bestemmelser i national ret, hvorefter de nationale kompetente myndigheder kan pålægge en række bøder for så vidt angår overtrædelser, der afdækkes under den samme kontrol, hvor hver af de bøder beregnes i overensstemmelse med den maksimale grænse, der er fastsat i den nationale lovgivning (hvilket i den foreliggende sag er 5 100 000 EUR), når det konstateres, at de krav, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, litra a)-d), i direktiv 2015/849, er blevet overtrådt.
- 22 Eftersom artikel 59, stk. 1, i direktiv 2015/849 henviser til »forpligtede enheders overtrædelse af kravene i [bestemmelsens litra a)-d)], når denne overtrædelse er alvorlig, gentagen, systematisk eller en kombination heraf«, og det anføres i artikel 59, stk. 3, litra a), at medlemsstater skal sikre at såfremt den omhandlede forpligtede enhed er et kreditinstitut eller finansieringsinstitut, at den maksimale administrative bøde på mindst 5 000 000 EUR eller 10% af den samlede årlige omsætning ligeledes kan anvendes, er den forelæggende ret af opfattelse, at såfremt det fastslås, at der er sket en overtrædelse som nævnt i artikel 59, stk. 1, i direktiv 2015/849, bør det være genstand for én enkelt administrativ bøde, hvor det maksimale beløb er fastsat i artikel 59, stk. 3, litra a), i direktiv 2015/849. Såfremt der pålægges særskilte bøder for hver af de sideløbende overtrædelser, der nævnes i artikel 59, stk. 1, i direktiv 2015/849, kan det samlede maksimale beløb for de sideløbende bøder være mange gange højere end den maksimale bøde, der er fastsat i artikel 59, stk. 3, litra a), i direktiv 2015/849, og at det er

tvivlsomt, hvorvidt en sådan situation ville være i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

ARBEJDSDOKUMENT